

20.9.2014

Iva Adamcová

ZLÍN

Iva Adamcová – Arkána, Zlín 20. 9. 2014

Jsem ráda, že lidé sami pracují a mají takový zájem, protože vy moc dobře víte, že to není o tom, kdy chce někdo někoho obalamutit a mít z toho prospěch. To už jsem vám kolikrát dala najevo. Ale tady jde o to, abyste pochopili systém, ve kterém se pohybujete, protože je to skutečně Matrix, a jak to pracuje.

Víte, zajímavé je, že já málokdy chodím na internet, jenom když mi píšete a odepisuji vám, když to tedy zvládám, ale nesurfuji tam. Jednak to neumím, a jednak na to ani nemám čas. Tak se ani nedozvídám reakce těch dá se říct tříd, které ještě v sobě 3D podstatu mají, to znamená černí a bílí mágové. O těch nižších vrstvách se nebudeme bavit, protože ty už vám jsou tak vzdálené, když odcházíte do pokory, že už nemá smysl o nich hovořit. Tam ještě existuje tak silný informační vstup, a dlouhodobý, že to je ještě na mnoho životů. Ale samozřejmě víte, že já přednáším o tom, že vše je dobré, na to nikdy nezapomeňte. To znamená, jako člověk který přichází s formou Svatého grálu, nikdy nikoho nebudu kritizovat a budu považovat všechny lidi za dobré, protože vy si vybíráte podle DNA informace. Vy byste neměli vidět toho člověka, který tam stojí, ať je to černý mág, ať je to bílý mág anebo jiný tímto směrem, ale máte vnímat informace, které jste schopní v tu chvíli přijmout. A tohle je podstatné pro vás. Takže vnímejte vždycky jenom informace.

A teď, abyste se v tom orientovali a abyste zjistili, o co tady kráčí, měli byste vědět pravidla, kterými rozeznáte „nebezpečí,“ které ještě potřebujete obejít nebo prožít. Ale samozřejmě víte, ať se rozhodnete jakkoliv a pro kohokoliv z informačních toků, tak vždy ten tok je správný, protože ještě potřebujete získat nějakou vlastní zkušenost. A mám opravdu ráda lidi, kteří nejdou slepě dopředu, jenom že si něco lapnou, a teď to začnou jakoby praktikovat v životě, protože jestliže nemáte skutečně prožitek zkušenosti, tak vás to někde může strhnout.

Možná jste četli knížku od Elizabeth Haich: Zasněžení. Já jsem už o ní i hodně mluvila. Ano, to je skutečný příběh ženy, které rozmlouvali zasněžení, na kterém trvala, a už i věděli, jak se ona rozhodne. Ano, jakmile se člověk vyjeví do tělesné schránky svého DNA, které si vybere, tak je tam hotový celý váš vývoj. A proto jakékoliv vaše rozhodnutí, byť by se zdálo ve vnějším čase jako mylné nebo jakoby oklikou, je vždycky dobré, protože vy jste potřebovali mít zkušenost. Po této záležitosti, kterou si prožijete, už nikdy nevstoupíte do stejných vod. To je pro vás velmi důležité. Pak už vás nikdo neopije v tomto směru rohlíkem, protože víte, že do této situace už se nenamočíte.

Jsou ale lidé, kteří mi v této době nerozumí. Jsou to zástupci nižších vývojových fází. Oni jsou dobří. Mezi námi je ten rozdíl, že možná občas někdo z nich utrousí něco velmi negativního, protože absence porozumění je veliká. Mohli by mě považovat za slabou nebo vzdávající se. Nerozumí tomu, že já vůbec nepoužívám vůli člověka, což by se běžně člověk sám o sobě bál. Ale věřte mi, jestliže zemře ego, tak se dosadí vůle vašeho vlastního božství, to znamená vaše skutečné bytosti, která si zvolila tento osud. Abych

vám to prezentovala, jak to přicházelo od prvopočátku, v dětství, kdy mi chodily vize, kterým jsem mimochodem nerozuměla, ale to dítě vědělo, že to je pravda.

Já jsem si zrovna včera vzpomněla na jednu vizi, na kterou jsem úplně zapomněla. My jsme byli včera v Olomouci a po cestě sem se zastavili za akademickým malířem Vladimírem Halou, byli dovedeni do olomouckého Dómu a do podzemí. Tam jsou krásné hrobky, když jsme vycházeli po schodech nahoru, tak se otevřela loď kostela, která byla nad námi. A já jsem si vzpomněla na sen, který se mi zdál jako dítěti. Byl živý, kdy jsem procházela chodbou jakoby v tunelu a přede mnou se otevíraly starobylé vyřezávané dveře do dalších a dalších místností. A měla jsem na sobě takové průhledné závoje, které s každou místností měnily barvu. V pozdějších letech jsem pochopila, že to byly čakry a já procházela svým vlastním kanálem v páteři. Když jsem proskákala všech sedm dveří, všechno se ztratilo a já jsem měla obrovskou blaženost. Ale tenkrát jsem tomu samozřejmě nerozuměla. Ale od dětství se tyto věci děly a bylo jasné, že moje tělo bude po určité době ve velikém klidu a nebudu řešit dramatické věci. A když se potom blížily situace, které mi v mém životě měly trochu stoupnout na palec u nohy, jak se říká, tak já jsem o nich věděla, že přichází a věděla jsem, že se nemám bát a že to zvládnou, protože i to je nastavené, že tím musím projít. A nemůžete před tím zavřít oči a nevidět to, nebo to obejít, zkrátka do toho jít musíte přesně tak, jak vám vaše morálka káže. A tehdy, byť by byly sebevíc těžké zážitky, tak se vám nikdy nic nestane, vše se vyřeší úplně zázračným způsobem.

Nicméně čas pokračoval. A pak jsem byla dovedena k mému skutečnému muži, který je mojí druhou polovinou. Také to bylo bez mojí vůle, děly se tak neuvěřitelné věci, které mě tam dotáhly. My oba dva byli takzvaní samotáři, ačkoliv jsme měli velmi rádi lidskou společnost a legraci, pomalu jsme se proskotačili do té doby životem, ačkoliv se do té doby neznali, ale ve skutečnosti na sebe čekali. Muž mi říkal: „Já byl celý život sám, nemohl jsem si popovídat s druhým, který by to cítil stejně. Občas jsem někde někomu nadhodil, když mi přišel blízky, ale lidé mi nerozuměli, nebo mi odpovídali na úplně něco jiného. Ale mně to nevadilo, věděl jsem, že se s tím musím smířit. Poprvé, když jsem tě potkal, najednou nejsem na světě sám a prožívám obrovský vděk.“ Ano, to snížení, ta pokora a přijetí, to je to, co se po vás chce. A pak se děly věci. Po příchodu do města v Čechách, kde má můj muž dům, jsme se setkali.

Vážím si toho a jsem ráda, že si ověřujete v praxi ve svých životech, co říkám. Já bych nikdy slepě nevěřila, když by přišly třeba přes nějaké médium informace, vždy bych si udělala rezervu. Máte mít dobré srdce, máte se starat o svoji morální úroveň, ale máte si také ověřovat tyto věci, aby vás to nezavedlo do slepé uličky, protože vy jste dostali i mozek a dar přemýšlení, rozumu. Vy můžete informace selektovat. A věřte mi, ego je někdy velmi mazané. A ego je vládce veškeré hmoty.

Jsou lidé, kteří mi říkají: „Já se bojím lidí, už jsem se mnohokrát zklamal...“ Já říkám: „Proč byste se jich měli bát? Uvědomte si, že tomu člověku máte důvěřovat, to je vaše dobrá základna, ta vás zbaví strachu, ale vy také máte prověřovat ego člověka.“ Pokud člověk žije v těle, tak nevnímá, že vládce nad ním je tak silný, že mu nápad podsuně a on se ho neumí sám zříct. To je ta pokora, o které mluvím. Někdy vás to strašně semele a dějí se věci, které si vůbec nedáváte do souvislostí. Budete mít najednou obrovské

množství práce, budete velmi unavení, do toho se bude kolem vás dít něco v rodině, ať partnera, u dětí... Dostáváte takový souhrn informací, které vás hodí třeba jakoby do nedůvěry a jste prozkoušeni, jestli druhému člověku věříte. Pamatujte si, vždycky jste zodpovědní jenom sami za sebe, ne za druhé lidi. Pokud vás má druhý člověk zklamat nebo má klamat, tak to je na něm. Já mu to samozřejmě mohu odpustit, protože se to děje. Jak chcete změnit to, co je minulé? Vy projdete přítomnou chvílí do další přítomné chvíle a ona se změní v minulou přítomnou chvíli. To znamená, to je zaznamenáno. A pozor, zákon hmoty vás udržuje ve hmotě právě tím, že odmítáte to, co se stalo v minulosti a nemůžete to změnit. Anebo si přejete něco v budoucnosti, možná se toho i bojíte. To je vůle člověka, kterou prosazujete. Já nemám žádná přání. Já vím, že můj život je takový, jaký je. Lidé se i toho bojí, mají pocit, že ztratí barevnost života. To není pravda. Naopak, život je pro vás velmi úžasný, odpadá strach ze všeho. I ze smrti, ona totiž neexistuje, smrtelná je pouze hmota. Jakákoliv hmota se tady narodí, je jedno, jestli je to člověk, nový dům nebo třeba vypálená cihla, okamžikem vzniku začíná její destrukce, která má určitý časový rozpad. Když postavíte nový dům a nebudete v něm deset let bydlet a potom přijdete, tak zjistíte, co z nového domu zbylo... To samé je samozřejmě hmota těla. Naše lidská těla jsou pouze naše domy. Tady se liší pocit prožívání času, protože čas člověk prožívá jenom tehdy, když podléhá zákonům hmoty. Jestliže pořád něco odmítám, čas se vleče a bude mi to také nepříjemné, čas se natahuje, vy nechcete v tom čase být, takže z něho pospícháte. To vám dělá tu pružnost. Anebo naopak, když prožíváte hezké chvíle, tak je to rychlejší a uteče to velmi rychle. To je pouze iluze, která vlastně vytváří iluzi něčeho časoprostorového a tohle zmizí. Jakmile se objevíte ve stavu ducha, začínají se dít neuvěřitelné věci.

Já jsem tento týden prožila krásnou věc. Ve mně se v noci rozsvítilo, kužel světla mi svítil do břicha a já Bůh si prohlížela dutinu ve které bydlím, viděla jsem všechny buňky. To bylo neuvěřitelné. Vypadáte jako jeskyně, věřte mi.

Ale je to pocit nadřazenosti, ono vás to tělo musí napřed vyzkoušet. Hází různé klíčky a smyčky jestli se chytíte, jestli to teď chce tělo jinak. A mnozí jsou zde proto, aby se popasovali s hmotou, to znamená s lidmi ve svém životě. Ale někteří do nedávna ještě nevěděli, že i situace jsou Bůh, neuměli tomu porozumět. Je důležité, že jestliže jste si vybrali osud ve hmotě planety, ona má celý osud hotový, vy jste si vybrali i situace, kterými procházíte. Narodíte se, když budeme brát minulé století, ve dvou světových válkách, to je situace jako hrom. Nebo éra komunismu, socialismu. Nic neovlivníte a vše je hotové. A právě tato informace děsí černé a bílé mágy. Oni bojují třeba i za dobro, někam posílají neustále meditace, aby skončila válka. Prosím vás, z pohledu pokory, vládce ducha nad hmotou, je to náběr a zesílení právě satanské sféry.

Zkuste si představit, že budete buňka někde v těle. A v těle se dějí věci, které jsou vývojově nastavené. Skutečně, bez Boží vůle nepadne z lidské hlavy ani vlas. To znamená, že jestli já si přeji jako buňka někde v těle něco jiného, je jedno co prožíváte - třeba v játrech nebo v koleni probíhá válka, to znamená zánět. Na planetě je to tak proto, že je to nastavené, tady totiž není jenom ta čistá vrstva, která bude nyní odcházet do stavu pokory, tady jsou všechny vrstvy, které jenom bojují. A v této době, kdy jsme

přeletěli hmotou planety do prstence 5D, celá hmota planety vibruje ve vyšší vibraci, dvakrát rychleji. Vědci to vědí, protože zjistili, že od osmdesátých let planeta vibrovala 7,8 Hertzů a teď má asi 11,8. Vidíte, že zvýšení je dvojnásobné. Možná tato informace byla zaměřená tak, aby se vše doplnilo, mluvila jsem o tom vloni v Ostravě. Teď se vše stabilizuje. Proběhlo to skutečně na začátku roku 2013. To vypočítali Mayové, lidé si mysleli, že přijde konec světa. Pamatujete si, co se dělo. Kupodivu i lidé, kteří nesledují takové věci, to najednou všichni věděli, protože kdo to prožívá se strachem, tak Satan si vás takhle hezky někde chytí. Nicméně, ono se to stalo právě tím vibračním vzrůstem, kdy jsme proletěli do prstence 5D. A teď záleží na tom, jak vy to tělo oživujete zevnitř. Když budete dělat egoistické věci, například se bát, strachem si demolujete tělo strašně rychle, dřív trvalo velmi dlouho než přicházely dopady vašich bloků, to znamená odmítání, nepokory. Já vysvětluji stav a informace Krista. Přišla jsem jako praktik pro vás.

Zkuste si představit, že půjdete kolem skály, tam bude škvíra, ze které se bude linout světlo. Tam stojí Satan a hlídá bránu k Bohu, ke světlu, ale stojím tam i já informačně, protože on vám bude házet klíčky a smyčky, já vám k tomu budu dodávat informace, jak ty klíčky obejít, ve smyslu jak je vyřešit, abyste se dostali na druhou stranu. To, že toho Boha vidíte ještě neznamená, že jste se jím stali. A teď pozor, když mi porozumíte a vytvoříte to, budu mít radost. A když to neuděláte, budu mít radost také, protože já vím, že ve vaší DNA, vývojově, jste připraveni úplně na všechno - buď projít, nebo neprojit, na tom vůbec nezáleží. Nejste ani lepší, ani horší, ať to zvládáte, nebo nezvládáte. Už jenom obava z toho, že tam neprojdou a zůstanu v nějaké iluzorní mizérii 3D, to už vás činí právě 3D bytostí. A to, když vám to bude jedno, to vás obrovsky osvobodí. To je ten náběh, kdy ego hází ještě obavy, chcete být lepší. To je vůle člověka. Vidíte, teď jsem jsem utekla od tématu...

Já jsem potom začala přednášet. V roce 1998, 1999 už jsem dostala ze zhora příkaz po nocích, že smím vyprávět lidem obsah pravdy. Sama jsem byla překvapená a říkala si - Bože můj, přece nemůžu chytat lidi na ulici a tahat je domů..., ale oni mi řekli: „Neboj se, to přijde samo.“ Tak jsem zase čekala, protože jsem Bohu vždycky věřila. A on skutečně, to bylo ze dne na den, začal nenápadně posílat lidi. U mě bylo vždy hodně lidí na návštěvě. Nyní je dům zvláště prázdný, protože jak jsem celý ten čas, léta cestovala, teď tedy také, já jsem pracovala, maminka byla nemocná, ale je velmi samostatná, zvládla to. Ono se vše mění jak se ten vývoj potřebuje nastavit. Já jsem nikdy neměla pocit, že něco bylo špatně.

Když někdy píšete takový ten dopis: „Jak mám pomáhat lidem?“ No, to je úplně v prdeli - snaha, úsilí a nestačí vám jeden člověk. Ne, ne, musíte začít od jednoho člověka. A stačí úsměv a dobré slovo, když na to nemáte prostředky: „Prosím tě, nic se neděje,“ nebo: „To nic není, zklidni se...“ To je náběh pokory k situaci, kterou život člověku přináší. Vy ho potřebujete dostat do stavu klidu, kdy on pochopí, že on asi bude muset vše přijmout takové, jaké to je.

Minulý týden mě psala paní, že zažili veliké drama v rodině, když byla s přítelem v cizině. Možná, že je i tady, říkala, že přijede do Otrokovic. Někteří lidé byli už včera v Královské oáze u Sylvie. Napsala mi krásný dopis, že v době, kdy byli ve Francii na

dovolené, byl pohřešovaný její první manžel a nakonec ho našli mrtvého někde ve škarpe. Na dálku po telefonu držela obě děti, dospělé. Říkala: „Ivanko, my jsme to zvládli v tak krátké době, během jednoho, dvou dnů. Dříve, kdyby se tohle stalo bez toho, že bychom poslouchali tvoje přednášky, tak by to zdemolovalo úplně všechny.“ Ano, vždyť se to stane. A nikdo přeci nechce, aby se přihodily takové věci, to se zkrátka stane. Uvědomte si, že je nastavené v DNA toho člověka, co se toho a toho dne přihodí. Je to úžasně nastavené. Vy sami jste to chtěli prožít.

A věřte mi, nemá cenu se vůbec bát, protože smrt je tou nejkrásnější událostí. Mnohem krásnější než porod. Porod je hrozný, musíte se sem prodrat takovou, pardon, dírou. Jsou to obrovsky obtížné věci, které čekají toho malého tvorečka. Ta hmota se rodí velice obtížně. Ale přechod na druhou stranu je překrásný, věřte mi, čím jste čistější. Vy se máte vzdát čehokoliv. Jestliže já visím na svém těle, tak ho špatně a obtížně opouštím. Ale jestliže poděkuji za to, že mi sloužilo, podobně jako domu, který mám, a je mi jedno jak je domeček starý a jak vypadá, opustím ho lehce. Já jsem vždy říkala, že je mi jedno, v jakém věku zemřu, ale důležité je, abych to tady proskotačila a nic mě nebolelo. Když se pak někdo tady drží zuby nehty a visí na těle, odmítá všechno, tak si samozřejmě přihoršuje. Božství v těle chybí. A on prožívá dlouhodobé bolesti a mnoho času pak tráví v nemocnicích na různém udržování.

Pro mnohé lidi je to ještě velice obtížná otázka, teď se hodně, celá léta, debatovalo o eutanazii. Nedávno mě napsal jeden člověk, jak obrovsky závidí zvířatům, protože když zvíře trpí, píchnou mu injekci, ale nám ne, my to nemůžeme využít. Je pravda, že ve 3D světě se tohle ještě nedalo vyřešit, vy víte, že vše je dobré, protože 3D svět ještě umí zneužívat a různě něco podsouvat, což není možné. Postupně se i tyto věci vyvíjí a ony se vyřeší. Vy budete mít právo rozhodnout se, tak jako rozhodujete o svém domu, ve kterém bydlíte. Jednou budete mít právo rozhodnout se, jestli chcete tělo opustit anebo ne, když bude jasné, že už je neopravitelné, protože pak ten život je utrpení. Nicméně života si má každý vážít, protože každá chvíle tady strávená je darem. Nikdo tady nezůstane ani o chlup déle a nikdo ani o chlup kratší čas.

Takže se zase vrátím k vůli Boha. Pro mě byl dar, když jeden jediný člověk přišel a devět hodin denně jsem mluvila (říkala jsem stejné věci, stejný základní výklad jako říkám stále). Tím jsem dostávala obrovský dar, já věděla, že ten jeden člověk je pro mě objem, který je dostačující. Ti, kteří by chtěli obrovským způsobem pomáhat lidstvu a nebyli by přitom pokorní k tomu, že přišel jenom jeden, ti už zase chtějí něco jiného. Ne. Pozor, u mě tam sice byla jedna schránka člověka, ale za ním byla rodina, lidé v práci, přátelé i nepřátelé, lidé na ulici. Ten člověk se začal chovat úplně jinak. Takže tam nebyl jen jeden člověk, který byl ke mně jakoby poslán, tam byla změna obrovského počtu lidí, to se navazovalo. Já to věděla. To je iluze myslet si, že teď pomůžu jenom někomu. Vy uděláte obrovský čin i tím, že třeba ponese starému člověku tašku nebo mu něco koupíte, na co by třeba eventuálně neměl. Ten člověk se zklidní, zjihne, je vděčný.

Vy si neumíte představit, jak jsou nastavené vaše učební procesy, jak všechno přesně zaklapává, i vaše čištění informačně, ať slyšíte rádio nebo televizi, nebo se spouští podle různých frekvencí. To je vývoj hmoty.

Já se pamatuji se, jak jsme byli před lety s mým mužem v jeho domečku v Krušných horách a v noci přišli dva andělé. My jsme si povídali, potom jsem šla udělat čaj, asi ve dvě hodiny ráno. A já, napnuté ucho, protože ne každý den chodí andělé, poslouchala jsem. A my máme z kuchyně takový otvor, kde se podává jídlo do obývacího pokoje, tak jsem měla to okénko otevřené a ještě i dveře, abych o nic nepřišla. Anděl říká Járovi: „Podívej se, jsi zdravý a budeš zdravý, občas nějaké drobnosti tam budou, ale to tělo je v pořádku, protože ještě tady potřebujete udělat spoustu věcí. Ale prosím tě, za nějaký čas, asi za tři, čtyři měsíce tě bude hrozně pálit žába, ale nedělej s tím nic, to přestane.“ Já si toho všimla a také to tak mělo být, pěkně jsem to měla odposlechnout. A pak v roce 2005 jednou můj muž přiletěl z Ameriky a povídá: „Mě tak strašně pálí žába, to jsem přece nikdy neměl.“ Vzpomněla jsem si na setkání s anděly a řekla mu: „Ty si nepamatuješ, co tenkrát andělé říkali.“ A on: „Aha, na to jsem úplně zapomněl.“ „A také říkali, že s tím nemáš nic dělat, že to přejde samo.“ A skutečně, zhruba za tři, čtyři měsíce ho žába přestala pálit. Jára si pomáhal jedlou sodou, aby se stav zmírnil, ale nic s tím nedělal, třeba že by chodil po lékařích a snažil se zjišťovat pomocí nějaké sondy, co se tam děje. Protože my jsme tu informaci měli, oni věděli, že si máme jenom ověřovat informaci, že všechno je nastavené. A oni to vědí. Nebo třeba jsem s ním mluvila a něco jsem špatně pochopila. Anděl se hned vrátil a říká: „Ne ne ne, teď jsi to špatně pochopila.“ Časově bylo jedenáct hodin v noci a řekli - přijďte zítra ráno v jednu hodinu. My se domnívali, že to bude zítra v noci. Najednou on se otočil a říká: „Ne, špatně jste to pochopili, je to takhle - za dvě hodiny.“ Časově jsme někde jinde. Ale oni vědí, že vy jste oni, ale vy to nevíte. Vše se děje přes absolutní přijetí všeho, vy se pak stanete živoucím Bohem, neboli anděly. To je ta vrstva, která tam je ve hmotě. A toho se bojí černí a bílí mágové, kteří ještě chtějí zasahovat.

Teď jsem zase odskočila od té buňky. Já často odskakuji, já se omlouvám, já tak rozvádím věci, abyste pochopili. A pak jsem úplně ztracená.

Takže jestliže budete buňkou, která nesouhlasí s něčím v těle, s nějakým odporem, válkou tam a budete vysílat přání, aby to bylo jinak, to jsou meditace. Teď se k nim vracím, protože těch otázek v dopisech je tolik, že nemohu na všechny odpovědět, to bych vůbec nežila, to bych jenom seděla u počítače. Takže když já, jako jako malá částka v těle mám přání a vysílám informace, aby tam bylo lépe (pozor, oni posílají lásku, také vysvětlím, co to znamená), tak nevím, že si posiluji svůj osobní egoismus a škodím tím planetě, protože v tu chvíli ta buňka byť posílá lásku, aby si někde v těle něco změnila, ale ona sama vyrábí toxiny nespokojenosti - to je to, co zanáší tělo. Ne. Program toho těla, jak ho vidíte, je stanovený od vzniku, kdy bylo oplodněné vajíčko spermií, až do okamžiku, kdy tělo odejde a já budu osvobozená od téhle hmoty. To je realita Boha. Tím vám musí umřít vůle člověka. To znamená, teď třeba někdo v rodině zemře. Ano, já vím, že jsem s tím člověkem prožila život, že jsem se s ním naučila i přes ty dobré i jakoby nedobré okamžiky, a jsem vděčná s obrovskou láskou. A je mi jedno, jak starý jedinec to byl. To není ignorance, to je jenom respekt k osudu, který jste si vybrali.

Sám Ježíš vám to nádherně ukázal. On věděl, že bude ukřižován a zemře. Vysvětloval veškeré souvislosti, na které já vlastně dnes svítím informačně a uvádím vás do praxe.

Při poslední večeři Páně - zde je mé tělo, to jsou prvky tohoto světa, vidíte hmotu, takže hmota jí hmotu, aby se obnovila. Toto je má krev - to jsou tekutiny, to bylo víno, to víme, ale i voda. Ano, vy přes tělo, vy jste viděli Ježíše, přes jeho jméno se budete dovolávat Otce, protože on je bez egoismu, on ovládal svoji hmotu. Informačně vám ukazoval, že já i Otec jedno jsem. Vy nejste hmota. Jestliže dosáhnete zvládnutí své hmoty, ovládnete věčný život, protože přestává strach ze smrti, vy víte, že život nekončí, tam je jenom vstup do hmoty a výstup.

Zhruba před měsícem nebo třemi týdny jsem v noci měla vizi. Vždycky mě to vzbudí, když se něco děje. Letěla jsem okolo velkého množství planet, to bylo tak příjemné. A jak jsem se podívala, moje vědomí Boha, na každou planetu, tak tam byly všechny programy. Viděla jsem tam obrazy válek, umírali vojáci a všechno, co se tam dělo dopodrobna. Vesmír je jako velký počítač, kde je všechno vymyšlené okamžikem zrodu. Přesně tak, jako se narodí člověk. Vezměte si, když vaši maminku oplodňoval tatínek, tak v tom okamžiku je ta hmota vymyšlená přesto, že ještě neexistuje. Je vymyšleno, že se vám vytvoří orgány, je tam vymyšlen program vašeho konání. V každém roce života se máte něco dozvědět, něco dokázat a něco nedokázat. A vše je dobré, protože kdybyste postupovali dříve a rychleji v těchto směrech, tak budete zasahovat do vývoje druhých lidí, to by byl chaos. Uvědomte si, jak zázračné je, když se narodí dítě.

Jednou jsme byli na výletě v Praze a spali tenkrát Na Palmovce (nyní je byt už prodaný). Já jsem spala s Frančí, byla ani ne dvouletá holčička. Já se ráno vzbudila, otevřela jsem oči, a jak vedle mě ležela na zádičkách, a teď jsem viděla dokonalé záhyby kolem nosánku a hranu rtu, já chvíli nemohla ani dýchat a říkala si, že lidské tělo je zázrak, jak každá buňka ví, že má jít doprava a doleva a kde nemá být a naopak, kde se jich má seskupit víc. To je obrovský program. A tohle všechno je celý vesmír. Uvědomte si, že i náš vesmír má svůj třesk, což je vznik, a zánik. Pozor, těch vesmírů je obrovské množství, i ten vesmír je buňkou. To je taková mašinérie, že náš mozek ve 3D to neumí absolutně pochopit. A bude nám to trvat ještě hodně dlouho, než to blíže pochopíme. Ale nezapývejte se tím, je to zbytečné. Máte být šťastní, proto člověk zažívá Božství už jenom v té obyčejné fázi. Večer, když se podíváte na hvězdnou oblohu, cítíte se jako malinkaté zrníčko. Já si připadala vždycky jako takový píseček a bylo mně dobře. A nebyl tam strach, že jsem mrňavá. Ne, tam víte, že jste nekoneční. To je taková nádhera...

Každá planeta má svůj program, který se otevírá, když vládnete nad hmotou. A teď těch zkoušek musí přijít obrovské množství. Kristus to vlastně nastavil a řekl všechna pravidla. On věděl, že máte odpouštět, také vám to ukázal, Jidáše si vážil. A věděl, kdo ho zapře a kdo ho zaprodá. On věděl, že všechno je správné, protože i Jidáš, byť by hrál negativní roli, byl smluveným hercem pro vás pro všechny, on se obětoval, aby tuhle roli někdo zahrál. Je obrovským darem hrát tady negativního jedince. To je hodně těžké, když pak vidíte, že na vás miliony lidí myslí jako na zločince nebo nějakého netvora. Nebojte, také se z toho vymaníte. Takový jedinec tady ztělesňuje rozhýbání situační fáze v celé historii, jako třeba byl Stalin nebo Hitler v druhé světové válce, kdokoliv negativní, musí udržet nějaké množství lidí pohromadě, třeba i diktaturou, je to jedno. Pro vás je dobré to, že vaše nadjá, neboli vy sami, vaše božství, jste si vybrali

tuto situační fázi a žít v tomto období v blízkosti této filosofické bomby, když to tak řeknu, informace, která přichází.

Zase se vrátím k sobě, abyste věděli, jak se vše vyvíjelo. Takže dvanáct let jsem se devět hodin v týdnu věnovala lidem, z lásky k nim, a pátky a soboty se vraceli na doladování. Po nějakém čase se lidé vraceli jenom na čaj, většinou také trval pět, šest hodin, protože když začnu mluvit a oni poslouchají, tak je to fakt nekonečné, nemůže to někdo zastavit. To nedělám já, jakmile nadjá ví, že ten člověk to potřebuje slyšet, tak mi na jazyk chodí přesně ty věci, které potřebují objevit. Ale pozor, pro mě to byl obrovský dar, já jsem si nic nebrala, dělala jsem to z lásky pro lidi. Pro mě to byl trénink na tuhle dobu. A já s údivem zjišťovala, když tam byla pokora ne snaha se objevovat a šokovat lidi a vychloubat se, to mi bylo úplně cizí, naopak.

Minulý týden jsem šokovala Olinku Táborskou, byla jsem u ní v Praze. Vyprávěla jsem jí, jak pokorou získá člověk pomoc Boha v jakékoliv chvíli. Doma jsem sundávala dřevěný strop. Dostala jsem to příkazem na jaře, ale maminka byla nemocná, a až teď jsem se k tomu dostala. Byla to fakt makačka, já jsem stála deset dní s rukama nahoře na štaflích. Zůstalo tam na stropě asi sto padesát děr, které jsem musela zasádrovat, oškrábat a dodělat. A byly tam různé zádrhele (budu o tom dnes vyprávět v Otrokovicích, protože to souvisí s hroznou dardou, kterou jsem podstoupila). Už jsem měla nalakovanou podlahu a potřebovala dát nábytek na místo. Jsem sama v bytě a rvu ten nábytek, bylo to asi v šest hodin večer, svítila jsem, bylo už šero. Vařila jsem zuby v laborce a měla hodinu volno a říkala si, že tam ty skříně nějak dotlačím. A najednou pod oknem slyším souseda: „Ivanko?“ Jdu se podívat k oknu, a tam stál souseď, který mě viděl v okně, jak rvu ty skříně: „Proč jsi nezazvonila, já bych ti pomohl!“ On nám vyváží asi ve čtyři hodiny odpoledne popelnice, ale on neměl čas je dát ve čtyři ven, dělal něco na zahradě. Vidíte, i s tím se počítá, že půjde kolem zrovna v šest hodin, kdy jsem já ty skříně tlačila a jak se svítilo viděl, co tam dělám. Šla jsem ke dveřím, broukala si písničku a říkala si, že pánbůh mi jde pomoci. A tak jsme ty skříně dali během asi pěti, deseti minut na místo. A on říká: „A prosím tě, příště zazvoň!“ A já říkám: „Já nechci otravovat lidi.“ „Ne ne ne, nemusíš vůbec o nic prosit, zkrátka jenom žádej, my kdykoliv přijdeme i se ženou.“ Olince jsem říkala: „Vidíš, jak ti lidé jsou úžasní. Ten Bůh pracuje. Jakmile nechceš nikoho obtěžovat, tak ono ti to přijde. A to ten člověk neví, co dělám.“ Olinka se divila: „Oni to neví?“ „Já to přece nevěším nikomu na nos. To už bych si musela chrochtat sama nad Ivou - hele, já mám přednášky, běž se podívat. Já musím respektovat vůli Boha. Jestliže ten člověk se to má dozvědět, tak se to dozví.“ Já si umím udržet svého Satana pod kontrolou, protože jinak by vás to potom pořádně kleplo přes prsty. Nikdy jsem nikomu nic nevykřikovala, pouze jsem dělala, co bylo zapotřebí.

Čas od času jsem byla samozřejmě také unavená, ale já vás potřebovala, byli jste pro mne takovou drogou a obráceně. Třeba lidé byli půl roku dopředu objednaní a nemohli přijet, přišli jim do toho lázně. Mně tam pak někdo chyběl. Nevěděla jsem, co mám dělat, tak jsem šla na zahradu, která byla většinou upravená, a něco jsem tam hrabala. V DNA byl nastaven program, že jsem se měla naučit výklady, abych se potom dokázala

nestranně napojit na Otce, tam probíhal proces sjednocování ducha a vláda ducha nad hmotou.

Uběhla celá léta a přišel rok 2011, leden nebo únor, a mě jednou v noci vzbudili a ze tmy vylezlo osm rukou. Já byla jakoby osvětlená podsvícená, světlo vycházelo ze mne. Ruce mě chytily a cítila jsem, že jedu vzhůru, třásl se mě žaludek, jako když jedete rychlou zdviží nahoru. Tři patra jsme vyjeli, pak se to zastavilo a chvíli houpalo. Nahoře byla obrovská čistota a blaženost. Každé patro mělo řidší hustotu, jako když máte tekutinu s jiným složením, a nahoře bylo božství. Já jsem věděla, že je to důležité, ale zatím nevěděla proč... Jenže pak během pár měsíců u mě byla najednou tři děvčata z Ústí nad Labem, což jsem si pokorně vážila toho daru. A pak Janička Prokšů mi zavolala, abych dělala přednášky pro více lidí a pozvala mě do Ústí. A tam jsem poprvé třikrát tři hodiny dělala základní přednášku. A tam už byli lidé, kteří mě potom pozvali do Rumburku. A zase, přišel pán s kamerou a natáčel. To se stalo samo a pokračovalo. Jakmile přednášky vylezly na YouTube, volali a psali lidé, kdo z nich tady sedí, může to potvrdit, a chtěli přednášky pro vás. To nebyla moje vůle, že bych mávala praporem a teď si zařizovala další přednášky a cucala prostředky... Víte také, že jsem za peníze za přednášky hned nakoupila šperky a dala do Natury, aby bylo vidět, že to není pro moji potřebu. Všechny věci se stahovaly a tekly do centra.

Pozor, letos jsem si nějaké peníze nechala poprvé, to mě Pánbůh donutil. To bylo neuvěřitelné, co se stalo. Moje maminka si zlomila páteř a najednou bylo málo práce v laborce. Což bylo dobře. Já jsem to zase brala jako dobře, protože jsem mohla být s maminkou. Vezměte si, máte doma maminku se zlomenou páteří, která vás potřebuje, já jsem po hodině mohla běhat nahoru za ní. Dříve jsem byla v laboratoři devět hodin, ale tentokrát třeba jenom tři, čtyři hodiny, což jsem mohla jakoby rozkouskovat. Ale najednou zase bylo málo peněz, po letech, kdy jsem obrovsky pracovala a hodně vydělávala. Já jsem to brala, ale ta maminka byla vyděšená, z čeho budeme žít. Já jsem říkala: „Neboj mami, ono se to nějak vyřeší.“ A několik měsíců před tím se domlouvala přednáška v Ostrohu a nějaké peníze jsem si z ní nechala, takže nás to zachránilo na přežití. A všechno se zase řešilo samo, za pochodu, a nebyl tam žádný strach. Ono to vždy samo nějak dopadne.

Stránky, webovky, to není moje vůle, já jsem na ně neměla. A Zdenička Pollaků, teď tady dělá manažerku Mario Kubecovi, je velmi šikovná technicky a stránky udělala. Já neměla čas, přicházela jsem v jedenáct, ve dvanáct hodin večer z laborky, do jedné hodiny byla s lidmi na skype každou noc, abych jim pomáhala. Obrovsky vyčerpávající, ale já vše dělala ráda. Ti lidé obrovsky chápali a viděli, kde byly bloky. Přesně ty prožitky, časové události jsou dané, někdo si vzpomene, někdo si nevzpomene vůbec na nic nebo až později. Já je i nabádala, aby si to natáčeli, protože když to neudělají na poprvé to neuslyší. Ano, spousta lidí pochopí a věci jim dojdou až po několikátém poslechu. Pochopí procentuálně víc než při prvním sezení. Tam nebyla žádná moje vůle, tam není nic, Iva zkrátka chcípla. A Zdenka Pollaková uměla dělat webovky a nabídla mně je udělat zadarmo. Já jí říkala: „To si ale děláš srandu, máš malé dítě, mohla by sis tím vydělávat.“ „Ne ne ne, udělám to.“ Takže všechno se stalo samo. Přednášky proběhly samy. Webovky vznikly samy. Já tam neumím nic ukládat, když

potřebuji nějakou informaci, tak musím říct Zdence. A ona to dělá dodnes zadarmo. A to je všechno láskyplná odezva toho původního úmyslu Boha, který já jenom respektuji. Kdybych se bála, že umřeme hlady, nic by nepřišlo. Bůh vám zaručí, když se staráte o celé tělo informačně, nic z toho nemáte, že vás oživí.

Já měla před třemi týdny jediné peníze, čtyři sta dvacet korun. A to bylo neuvěřitelné, vůbec mě to nerozhodilo, se mnou to zkrátka nehne. Můžeme projít takovými procesy, protože Satan ví, jakou službu tady máte udělat a všechny jsou důležité. Ať je tam zapasovaná jakoby velká práce nebo menší, všechny mají stejnou důležitost, dějí se v jednom těle a jsou nastavené v programu vývoje hmoty této planety, neboli vašich těl. Satan vás totiž musí prozkoušet, aby k Otci nepronikl nikdo, kdo by nerespektoval, protože 3D svět je chaos, nemůže se spolehnout na druhého člověka, protože ví že on má ego, kterému podléhá a nerozumí tomu, že má vládnout nad svojí hmotou. Ale jakmile potkáte 5D člověka, ten má zásady. Ten má v sobě matematické vzorce. Já matematice ani fyzice nerozumím, ale takové věci mě padají do hlavy, když jsem nejvíc pracovním vyčerpána. Tohle se mi stalo předminulý týden při škrábání stropu, ten už měl být dávno vymalovaný, to byla hrůza, a najednou jsem to viděla. Jestliže předpokládá matematika, že jedna a jedna jsou dvě, tak to je stabilně daná věc pro všechny. A další kameny, které se v té matematice odvíjejí, jsou jenom nastavené po sobě, naskládáné, ale všichni jsou si jistí, že to tak je. To znamená, že když já mám určitou morální hranici a jsem nastavená, že nepodvedu a neokradu jiného člověka, že nemám z toho ani žádný výtěžek, to jsou materiální věci. Ale jsou tam i jiné věci, že nebudu vlastnit druhého člověka, nebudu na něho žárlit, nebudu ho považovat za špatného. Toho všeho se musíte jako lidé zbavit, protože 5D svět předpokládá, že druhý člověk to nedělá. Vy tam stanete právě tím, že víte o těch lidech. A jednou se tam propracujete všichni. Ještě to bude trvat takových patnáct, dvacet, možná i třicet let, ale do téhle společnosti se propracujeme.

Teď bohudík, neděste se, vy to víte, nastává obrovská doba čištění, nejenom vašich minulostních věcí, které musíte z té své hmoty dostat a vyprat. Ale budete zkoušeni obrovským způsobem, jestli ještě zareagujete a ještě se přikloníte. Víte, že tělo reaguje samo. Píší mi lidé, že si toho teď všímají, že třeba huba ještě kecá, huba ještě něco potřebuje říct, ale vy uvnitř vidíte, že to dělá ta huba, že už to tak necítíte, nechcete kecat, ale neumíte to zastavit. To už je to rozdělování, kdy se vzdalujete. Jakmile už to zažijete, tak už ta huba ani nekecne, vám je to jedno, vy to přijmete. V téhle fázi přijde obrovská úleva, už se to nikdy nevrátí.

Nyní je to trošičku jinak, ono se to trošičku vracelo. Prošli jsme ze 3D a mnozí lidé již nedělali egoismy, ale jak se zvýšily vibrace, tak se to uvolňovalo z těch těl, takže najednou znova něco přišlo, co už člověk léta nedělal a najednou se vrátil k nějakým starým blbostem. Lidé se toho pak báli, že jsou egoisté. Nebojte se, je to vlastně síto. Satan potřebuje zjistit, zda projdete. Pro 3D svět už jste byli čistí, ale pro 5D tam ještě drobnosti byly, které se nyní uvolňují. Tohle je velice důležité vědět. Takže vidíte, že vše je skutečně dobré.

Nedávno jsem byla u Gabriely Filippi v Léčivém divadle, pokládala mě otázku a já si vzpomněla na dopis pána ze Slovenska, abyste viděli, že vše je dobré, ale lidé 3D to vidí

obráceně. Psal mi, že je tady hodně lidí, kteří mají různé informace, které se liší. A napsal dotaz: „Jak si můžete být jistá, že máte pravdu?“ Odpověděla jsem: „Podívejte se, systém 3D předpokládá, že pravda je jenom jedna. Ale uvědomte si, že svět se skládá z prvků a buněk, pravdu mají všichni a pravda je vývojově nastavená v duchovnosti toho člověka, co už si odžil, co pochopil a co ho ještě čeká. A ta pravda se neustále mění. To znamená, že vždycky přijdou noví lidé, ten vývoj jde dopředu. Život je vývoj a ten nikdy nezastavíš.“

To, co dneska já přednáším navazuje, dostala jsem štafetový kolík od pana doktora Tomáše. To se stalo v jeden jediný okamžik, bylo to neuvěřitelné. Nicméně já jsem nikdy neinklinovala k meditacím, to vy víte, protože jsem praktik. Já jsem vám potřebovala předat informace v jiném směru. Všechno se do mě přelilo z pana doktora během jednoho okamžiku, jako když nalijete něco do flašky nebo do druhého kýble. Já jsem si to odnesla z Lucerny z jeho přednášky domů. Napřed jsem si s tím nevěděla rady. Já jsem věděla, že jsem plná něčeho, co už vím, ale že to bude ještě nějaký čas zrát. A ono to zráló asi dva, tři roky a ještě dlouho to bylo v utajení. Nicméně potom, až objem informací předám a převedu vás, pak si vás převezme sám Otec. Vy se stanete obyčejnými lidmi bez ega. Budete vládnout své hmotě. A protože svět je velmi chaotický, aby se tam nedostala spousta jiných bytostí, které tam ještě nemají být v božském stavu. Nedokáží ještě pokorně přijmout úplně všechno. Buďte si jistí, že to bude hodně chaotické, a tak nesrozumitelné pro spoustu lidí. Takže teď je informací samozřejmě hodně. A já jsem tomu pánovi řekla, aby si s tím nedělal hlavu, když se bude bát toho, že udělá chybu a zvolí si mě nebo někoho jiného, takže už tím podléhá strachu a egoismu vůle toho člověka. Myslí si, že má vůli nastavenou ve svých rukách jako jedince. Například pokud by se jmenoval Jiří, myslí si, že Jiří to má ve svých rukách. Jiří nemá nic ve svých rukách, ani Iva nemá nic ve svých rukách. Vy se akorát prodíráte svým osudem, který je stanovený a ono vás to tam zavede. Buď jste schopni přijmout a respektovat v pokoře kam jdete, tu rovnou cestu, anebo vůle toho člověka, když to vezmete do svých rukou, tak vás vás odhodí za zkouškou, naberete zkušenost, že ne.

Já před třemi týdny přijela z Jičína a šla jsem na kávu ke své kamarádce z dětství, bydlí na konci ulice. Ona mě vyprávěla, že asi před týdnem potkala paní X a paní Y. Jedna z nich má krámeček s parfémy a druhá si tam šla něco koupit a Irena, ta moje kamarádka, se tam nachomýtlá. A debatovaly a hrubě nesouhlasily s jednou mou odpovědí na otázku. Já ani nevěděla, že znají přednášky, ale informovanost roste. Věděly, že Irena se mnou vyrůstala a kamarádíme se od dětství. A prezentovaly tam, že jsem nedávno odepisovala jedné babičce, která řešila svého vnoučka. Musím vám to vysvětlit. Ta paní má dceru, která žije s partnerem a s malým dítětem. Vnouček má zdravotní problémy, protože rodiče mají velice závažný partnerský vztah. Jsou tam hádky, různé útoky. A teď ta babička byla zoufalá, protože se začínala projevovat zdravotní zátěž. Dítě pak začíná koktat, byly tam tiky a babička se o chlapce bála. Vysvětlila jsem jí postup zákona karmy. Jestliže já si jako dítě vyberu matku a otce, tak byť by měli jakékoliv povahové vlastnosti, jsou pro mě ti nejlepší, protože v minulosti jsem takové lidi odmítala. Vidíte, odpory se kterými odcházíte do dalšího života navazují na minulostní a pořád se zmenšují a zmenšují až do pokory, kdy cítíte nulu, „tak jo,“ neboli japonské slovo. Takže

to dítě si vybralo ty rodiče. A karma rodičů je zákonitě nejbližší, nejvíce se ho dotýká. Jestliže jsem babičkou, tak sice jsem k té rodině také přifařená s DNA, ale už dál od toho dítěte. A už jenom lidsky, když si to srovnáte v hlavě, tak kdyby vám do toho kecala babička s dědou, jak máte vychovávat dítě, také se budete bránit, protože vy také máte svoje vývojové postupy. Já odepsala: „Prosím vás, vy budete muset pomalu a opatrně vysvětlovat. To je jediné, co můžete udělat, pokud rodiče nejsou schopní domluvy, aby se přestali hádat a dít další věci. Tomu vnoučkovi přispějete jediné tím, že budete sledovat a připravíte ho, aby se smířil s tím, co rodiče dělají, nebo naopak nedělají a měli by dělat, protože když zmírníte odpory, dítěti pomůžete. Kdybyste zasáhla větším způsobem, tak rodiče vám můžou zakázat přístup k dítěti. A vám by to patřilo, protože i dítě má svůj program a potřebuje se také naučit odložit své odpory, které tam má nastaveny. Když byste zasáhla jiným způsobem, jste odstavená, aby se dodržel čas v DNA dítěte a i u rodičů.“ Načež ženy v občůdku debatovaly, že to není pravda a musí se zasáhnout.

A Irena říkala: „Víš, já jsem věděla, že máš pravdu. A také jsem věděla, že oni to neví.“ Říkám: „Správně. A cos jim řekla?“ „No, já jim vysvětlila, že jsem s tebou vyrostla od dětství, že se celý život známe,“ je o dva roky mladší než já, „ a vždy, když jsi mi něco poradila nebo mi k něčemu něco řekla a já jsem ti nevěřila, tak jsem zjistila, někdy po kratší, někdy po hodně dlouhé době a velkou oklikou, že jsi měla pravdu, ale pěkně jsem si při tom nabíla. Ale že ty jsi vždycky byla v klidu a říkala, že když jsem nepochopila, musí to tak přijít.“ Řekla jsem jí jenom: „Ano, správně. To je respekt k chování toho člověka.“ Když budete mít syna, který bude brát třeba drogy, jemu nevysvětlíte, má to ve svých rukách. Ten člověk si potřeboval tohle prožít, jinak by se to nestalo a setkal by se s tím. Vy ho máte v osudu také proto, abyste ho i takového přijali. A teď musíte také prokázat nestrannost a spravedlnost, a pozor, někdy i velkou přísnost, kdy víte, co podkládáte egu toho člověka. Protože to už není on, on je v područí drogy, té závislosti, kterou si vybudoval a nespokojenost. Všechny nemoci a závislosti, které tady jsou, pramení od nespokojenosti, tedy nepřijetí, nepokory, svého osudu.

Třeba taková anorexie. Jak jednoduché. Anorexie vzniká tím, že já mám o sobě jinou představu, jak bych měla vypadat. Chci být hezčí, chci být štíhlejší, připadám si tlustá... To je ryzí nespokojenost. Tak přestanu jíst. Anebo se dostanu do bulimických stavů, kdy to sežeru, a potom to jdu vyzvracet. Ten člověk vezme vůli člověka do svých rukou a teď jedná, aby vypadal jinak. Ne, vy žijete, abyste se v tom těle cítili dobře. Je přece nádherné něco dobrého sníst. Ale hlavně, vy tělu musíte dávat látky, aby regenerovalo, aby vám v tom vašem domě bylo dobře. Anorektik je člověk, který se nastěhuje do nového domu, chce ho mít nádherný, jenže on chátrá, protože ho neopravuje, nedodává mu živiny. To je, jako kdyby vám padala omítka a vy jste tam nedali ani cement, ani vápno, ani písek. Zkrátka vy do toho nevrážíte vůbec nic a dům chcete mít krásný. V tom domě bydlíte, to nejste vy. Vy jste to, co tu hmotu oživuje.

A co z vás padá ven z té hmoty, to se někdy nedá poslouchat. Když slyšíte na ulici, co se z lidí běžně sype... Ten zákon hmoty s nimi dělá takové věci, oni žijí životy druhých lidí tím, že jsou kritičtí, poukazují, závidí, žárlí. Jak můžete vlastnit druhého člověka? Vy

můžete vlastnit jeho hmotu jenom když ho zavřete na záchodě..., ale nitrem nikdy nemůžete vlastnit, ale to je ten, kdo velí tomu tělu.

Ted' mi psala žena, která dlouho hledala partnera. Ted' ho má a cítí se s ním báječně, miluje ho, ale on se kouká po jiných ženách, takže ona žárlí. On ale nedělá nic špatného, on je jenom komunikativní. Já odpověděla: „Podívejte se, vy nezměníte toho člověka, vy se jenom potřebujete rozhodnout, nic jiného. Egoismus je, že já chci něco jinak, než je. Mám krásného chlapa, musím být připravená na to, že se ženy po něm budou koukat. A já mám z toho mít radost, že ho obdivuji. To je moje vizitka, je můj, patří ke mně. A ted' pozor, jakmile ho budu chtít jenom pro sebe, aby náhodou někde neuklouzl, a budu nepříjemná, tak mu tím tak otrávíte život, že on vás za chvíli kopne do prdele.“

Ted' se vrátím k meditaci. To je to posílání, o kterém jsem mluvila. Dělají to bílí mágové, kteří ted' posílají, rozesílají po světě informace o celosvětových organizacích, aby se meditovalo za planetu, aby se nic nestalo, aby se zastavili nějaké válečné věci.

Já ted' namaluji kruh a jeho obvod je pouze přechodová brána. Vy víte, že naše planeta se pohybovala obrovské množství let v prstenci 3D, kdy se už stvořila hmota planet. Každá planeta má svůj vývoj a božství, které je v centru. A každý ten prstenec vibruje víc a víc, je to vlastně uzavřená jednotka. Vesmír se pořád rozpíná, ale všechno je hotové a do všech konečných fází vymyšlené a jenom se vytváří a formuje přesně tak, jako když se narodí dítě. Veškeré tkáně dorůstají do formy, která má být. Ještě tam nejsou, ale existují v programu vývoje hmoty. Tohle je i celý Vesmír. My jsme se nyní dostali na obvod kruhu a proletěli jsme v březnu přes hranici do 5D, do dalšího prstence. Mayové vypočítali, jak dlouho budeme ve 3D a kdy překročíme hranici, s přesností třech měsíců. Bylo to 20. prosince 2012, ale nepočítali s jedním rozmezím a úhlem, takže nakonec vše vyšlo na březen 2013. My jsme proletěli do stavu 5D jenom tak a jsme tam všichni. Těsně před tím, v roce 2011, jsem vylezla s informacemi, které měly část lidstva připravit na tento přechod. Všichni zde jsme hmotou, ale tím, že se změnila vibrace planety, se změnila i vlastnosti hmoty. Znamená to, že se karma vybíjí velice rychle, proto se dějí dramatické věci na planetě, je hodně vražd, začínají války.

A ted' si představte si, že vy budete medítovat a posílat planetě ochranu. Vy vlastně na té planetě přidáváte špínu, protože považujete v nevědomosti vývoj na planetě za špatný a možný ovlivnit vůlí člověka. Smíte ovlivnit jenom jednu věc, protože se vyvíjí každá buňka toho těla zvlášť. Smíte zmírňovat napětí svojí morálkou, přispět pohodou a spokojeností s tím, co se děje, s přijetím čehokoliv, vydáváním jenom dobrých věcí. Dobrá věc je klid a mír, to je skutečná láska. Ten, kdo posílá představy – ego si představuje. Vy se vyvíjíte celá léta a staletí, které jsou za námi v minulosti a máte k tomu nástroje, nejste emoce. Uvědomte si, že třeba před sto, dvě stě lety, byla hanba projevit se emočně. Zvlášť ve vyšších kruzích, boháči nesměli ukázat, že se jim chce brečet, že je zima, že je něco bolí, to bylo špatně.

Před pár měsíci mi psala žena, že kdysi dávno potlačovala svoje emoce, pozor, negativní emoce. To je důležité vědět. Svět 3D má totiž jako nástroj negativní emoce. A pak, když jí nějaký léčitel řekl, že je může projevit, tak se jí ulevilo. Jenže zapomněla na to, že je to pořád negativní emoce a je jedno, jestli je projevená nebo neprojevená. Pozor, ve

skutečnosti další vývojový stupeň je, že je dělá tělo samo v programu, který jste se naučili a přijali v DNA po svých rodičích. Ale vy nevíte, že vám nepatří. Stačí to ignorovat, stačí respektovat to, co se děje.

Teď zase další vstupy, informace, které máte mít. Takže těsně před tím, než jsme proletěli tímto prstencem, je to takzvaná brána 4D, není to „prostor,“ je to mechanismus přechodu. Takže přišel někdo, přes někoho přišly informace, aby osvětlil, jakým způsobem. A byli jste po celé životy a zkušenosti připravováni, abyste tomu rozuměli. Pokud tomu nerozumíte, nevadí. Ale teď nastává to, co na té planetě je nutné. Začínají války, začínají obrovské, drtivé věci. Je spousta vražd, spousta sebevražd, dějí se havárie, to vidíte. A děje se to proto, že všichni lidé, kteří všichni mají tělo 5D zevnitř dělají negativní emoce, které jsou nástrojem zákona hmoty jejich těl. A oni to neumí zastavit. A ani v DNA nemají, že se k těm informacím dostanou. Jejich čas tady končí a je nastavený ve vývoji těla v DNA.

Jestliže já budu dělat hromadnou meditaci, tak budu odporovat vývoji planety, který je nastaven. Ta planeta teď proletěla do jiného prostředí a ona se vlastně očišťuje od egoismu. Je to dramatické a bude to dramatické. Vy jste byli trénováni a jste trénováni proto, abyste poznali, že vše je dobré. To znamená, že do 5D světa se nemůže dostat bytost, která dělá egoismy, to by vás vyplivlo jako pecku od třešně zpátky, to nejde. Všechno je energie. Tenhle prstenec má úplně jiná pravidla a jiné předpoklady pro bytí tady. To je právě ten systém předpokladů, že vy mě nebudete chtít vlastnit a já vás také ne. To jsou věci, které zkrátka ti lidé musí dodržet. Lidé, kteří v tomhle smyslu nebudou vědět o těchto věcech, a oni mi nerozumí, nastavují, aby se vývojově posouvaly vrstvy. A už jsem vysvětlovala, že tady v tom 3D procesu v prostoru je to jako byste si představili, že je od první do deváté třídy a vy tím musíte projít. A já jsem pro vás přišla informačně jako pro středoškoláky, vy odcházíte do jiné školy, do jiných pravidel. Ale vždy změny těchto věcí jsou velmi dobré.

Ale hlavně, jestliže já se budu účastnit hromadné meditace, já vlastně nesouhlasím s tím, co se děje. To znamená, že já přidávám nespokojenost a posiluji svoji vůli těla svého jména. A pozor, tomu nemohou rozumět mágové.

Občas o mně někdo něco prohlásí, já to neposlouchám, ale vždy mi to někdo napíše a je to úsměvné. Já to těm lidem vysvětlím, ale oni už to vědí, když se mnou komunikují, že to tak je. Někdo o mně prohlásil, že jsem velmi nebezpečná, oni mi nerozumí samozřejmě, že já vás vlastně nabádám, abyste nepomáhali. To je blbost, to je jenom nepochopení. Ten člověk vůbec nepochopil a čem mluvím, ani to nechce slyšet. Vy jakýmkoli odporem přidáváte právě naopak zátěž na planetu. Ti lidé neví, že tou meditací nafukují zátěž, gramáž lidstva, nerozumí tomu. Ano, bílí mágové bojují láskou, slyšíte – bojují. Láska jenom je. Člověk se vyvíjí a jak se vyvíjí v hodně věcech, kterými prochází, tak v každém životě miluje jinak. On tomu nerozumí. Než dojdete do srdeční čakry, tak vlastníte toho člověka. Pro něho je láska, že tu ženu má, třeba v arabském světě. Má hodně žen, na žádnou se nesmí nikdo podívat, on je zamkne. A dělá si s nimi, co chce. A když se mu žena znelíbí, tak ji třeba polije petrolejem a zapálí. Je to jeho majetek. On za to nemůže, narodil se do společnosti, která ho k tomu vychovala. Pokračuje se v DNA a umenšují se odpory, které kdysi dělal. On sám neví,

že jednou sklídí podobné, proto je to spravedlivé. On ještě nějaký čas bojuje a často oplácí, ale pak už je schopný to nedělat, protože si prožil své utrpení. Tímto vývojem hmota musí vždy projít, protože v ní se učí prvky, napřed hrubohmotné, ducha, který je vědoucí.

Vy máte v sobě tři složky. Máte to každý. Jednu jedinou máte společnou - je to duch. To je Bůh ve vás a je absolutně stejný, absolutně dokonalý. V trojnosti máte druhou složku, hmotu. Je to tělo, které je pouze pro tento život, který žijete teď. V minulosti jste jich měli hodně, a ještě jich bude. Pak je tady duše, to, co schraňuje všechny zkušenosti. A každé tělo, které si vyberete, obsahuje určitý moment, kde je uložená paměť. Je to takový minulostní transformátor, který se nesmí otevírat vůlí člověka, je to jako Pandořina skříňka. Jestliže nadjá ví, že máte něco vidět, tak vám to samo ukáže. Ale nikdy do toho nešťouřejte, mohlo by vás to obrovsky zdrtit. Nadjá totiž ví, a Satan, ten to také ví dobře a bude vás zvědavostí ponoukat, abyste si něco prohlédli, pak nemusíte unést, co jste v minulosti viděli. Dnes už byste nebyli schopni někomu píchnout kudlu do žaludku, nebo ho utopit, jinak ho zabít, cokoliv. Vy jste to ale všechno dělali. I já vraždila a s jakou chutí! Hmota to musí odložit. Ten pocit hmoty je tak silný. Vezměte si, že jste to byli vy, Bůh, kdo to chtěl. Lidé většinou, i v této době, svalují všechno - Bůh nemůže existovat - takové sviňárny, co se tady dějí... Pozor, to přece nedělá Bůh, to dělá hmota. Hmota, která prožívá svůj program, abyste se vytřepali v těch příšernostech, v těch mizériích si prožili věci a poučili se. A těsně před tím, když se to člověku navrátilo, mu dojde programem, co by udělal jinak, než by to bylo. Věřte mi, až skončí vaše éra hmoty, na konci života zažijete věci, kdy byste řekli - já jsem rád, že jsem prožil právě takový život, jaký byl, nic bych nezměnil. Vysvětlovala jsem vám, že nikdo není špatný. Když přijde ego, tak mluví přes toho člověka a on si neumí pomoci.

Já tohle zažila v lednu.

V prosinci jsem skončila přednášky a já byla tak strašně unavená. Odpočívala jsem asi tři týdny. A pak se vrhla na rekonstrukci poloviny bytu. Udělala jsem všechno sama, to je pro mne nejlepší karmajóga. A když už jsem šest týdnů dělala a ložnice a pokojík byly hotové a brousila jsem ručně poslední podlahu, já byla tak špinavá. Vždycky jsem se oblékla do pracovních věcí, kalhoty stály, na nich je všechno, malby, laky, kyty, barvy. Já je velmi miluji, pokaždé je vyperu, ale fleky nezmizí, tak je na sebe znovu navléknu. Vždycky si dělám srandu, že straším lidi v Luční ulici. Brousila jsem, velmi unavená, už se to chýlilo ke konci a najednou přišla maminka, udělala kávu mě i sobě v mé kuchyni a sedla si s kávou na židli tak, aby na mě viděla. Já byla zaprášená, špinavá a zpocená, už jsem mlela z posledního. Povídalý jsme si a ona chvilku zmlkla a vidím její oči, jak se tam vloudil Satánek. Říká: „Ty jsi pěkně zestárla, co přednášíš. To ti tedy dalo na prdel.“ To neříká maminka, ona je Bůh, vždycky. Tak já se otočila a usmála na Satánka a řekla: „Víš mami, kdybych směla vrátit čas, tak to udělám znova. Já nevidím v běžném životě smysl v tom, že bych jenom uklízela, stejně se za hodinu zapráší nebo něco udělá. Zkrátka pro co jsem přišla žiji, a dostala nějaký dar, ten využiji, protože já ty lidi miluji. A věř mi, stálo to za to. Já jsem tak šťastná a je mi jedno, jak vypadám.“ To je taková ta zkouška, kdy Satánek vyleze přes druhého člověka a budete třeba fňukat, jsou různé

varianty, udělá se nějaký blok, jestli se chytíte. Tak jsem mamince odpověděla a vidím, jak Satánek zalezl a přišel Bůh a říká mi: „Ale stejně vypadáš jako holčička...“ A to jsem také reagovala: „Hele, já vím, jak vypadám...“ A chechtaly jsme se obě. Pamatujte si, to je společenství. Vy jste viděli mystickou rovnici, že Bůh obsahuje také ego. Jestliže odeberete ego od člověka, přehodíte ho na druhou stranu, získáte čisté božství. Oni dva spolupracují, tam se to přemílá přes tu hranici rovnítka. To je důležité vědět.

Já vyprávěla včera příběh, kdy vás ještě určitě ego bude chytat na negativitu jiných lidí, dávejte si na to pozor, protože všechno, co potřebujete vědět, se musíte dozvědět nějakým způsobem.

Já jsem před dvěma lety jezdila do Špáru, tam mám hodně zážitků. A tam je kruhový objezd, když se odbočí, musíte znovu doleva, ale nejsou tam značky. Já dělala řidičák před dvaceti pěti lety a říkala jsem si – do prdele, a kde je hlavní? Proto radši stojím, když si nejsem jistá, tak dám raději přednost. Ale cítila jsem, že to není ono a měla bych to asi vědět. Ale stejně, jestli to budu vědět, tak si nebudu jistá, jestli to ví ten druhý. Tak jsem do toho přestala šťourat a zajížděla jsem do podzemních garáží, protože když přší a nesete nákup do auta, tak je to nepříjemné. Tak jsem si sedla do auta, složím ten nákup, chvíli přemýšlím – do prčic, jak já se to dozvím? Nastartovala jsem, vyjedu ven a teď ta moje rovná silnice byla namalovaná přerušovanými čarami, ta druhá ne. Tak si říkám - aha, budu asi na hlavní. Vyrázila jsem a zrovna jelo auto, řídil chlap a vedle měl manželku. On tam vjel, já jela pomalu, abych byla opatrná. Ale přeci jenom mě to nedalo a ruka se zvedla a ukázala, že asi já bych měla mít přednost. Viděla jsem, jak začal zuřit, Satan do něj vjel. Přijel, zabrzdil, až to zaskřípělo, stáhl okénko a řval: „Ty krávo, vrať řidičák. Ty nevíš, že když tam nejsou značky, tak platí pravidlo pravé ruky?“ Tak už jsem to věděla... Teď musíte být vděční. On odjel s takovým tím gustem, jak si smlsnul, já cítila jenom blaženost, říkala jsem si - jé, ty jsi zlatý, já už to vím!

Ano, pamatujte si, informovanost se děje z obou fází, od Boha nebo od ega, ale vždy se dozvíte, co máte. A nerozlišujte, fakt je vše dobré. Tím si buďte jistí.

Máte nějaké otázky?

Ivanko, já bych se zeptala. Když se třeba medituje na posílání lásky a bílého světla Duchu Svatého, myslíte, aby ten člověk měl ukázanou správnou cestu. To také není dobře?

Tohle je také bílá magie. Vezměte si, každý z vás má svůj DNA program a nezáleží, jestli pochopíte dneska, za týden anebo za měsíc. Vy potřebujete prožít zkušenosti, které jsou v osudu nastaveny a něco vám chybí. Ten člověk to stejně nepochopí, to je vaše úsilí. Jmenujete se dejme tomu Jana. A úsilí Jany jako hmotného těla je, že chce, aby druhý člověk pochopil. Ale to je vaše vůle jako člověka, vy si posilujete egoismus člověka, to znamená sílu hmoty těla.

To je dobře, že jste se zeptala, já jsem odběhla od tématu vývoje lásky. Černí mágové chtějí být mocní, chtějí zasahovat. A když odložíte černomágovské životy, dostanete se do bílomágovských, tam zase přeháníte lásku. Jenže uvědomte si, že láska není něco,

nějaké světlo, které posíláte někam na někoho. No, do prdele, já bych také nechtěla, aby na mě někdo něco posílal...

Pozor, nikdy totiž nemůžete Boha získat z vnějšího světa směrem dovnitř, ten musí zářit z vás sám, bez vůle člověka. Tam se jenom rozsvítí srdce, je to takové chvění. Velice často v noci nebo i přes den to ze mě vytéká, to se mi jen tak chvěje celé tělo, je to velice příjemné, je to jako kdyby ve vás něco teklo, nějaká voda, ale to nedělám vůlí.

Víte co je láska?

Láska je soucit k tomu, že třeba vy jste na mě křičela a zlobila jste se na mě - a já s vámi soucím, nemůžu se na vás zlobit, protože vím, že vy podléháte zákonu hmoty, který vás demoluje a ještě demolovat bude. A je mi jedno, že mi někdo ukradl peněženku, protože vím, že moje hmota, že tu mi nikdo nevezme - to co mám mít, já dostanu. A je mi jedno, že ten člověk neumí odpouštět nebo že mi něco udělal, protože já mu odpouštět mohu, já vím, že on to udělal sám sobě. To je zkrátka vyšší vědomí, kdy vy víte - tohle je láska. Lidé, kteří ještě posílají tuto jakoby bílou světelnou hmotu na někoho, si myslí, že ho teď vykoupou v té hmotě a on se stane svatým. Ne, to se nikdy nestane, je to úsilím člověka. Tito lidé pak zasahují do karmy druhých lidí tím, co činí. Vybírají jim bloky a myslí si, že léčí. Ale pozor, tito lidé pěstují závislost druhých lidí sami na sobě, protože mají nějaký záměr. Buď chtějí být slavní, že jsou tak hodní a čistí, nebo chtějí ještě nějaké peníze, takže si dělají reklamu.

Já pamatuji na jednu velmi čistou paní, bylinkářku, také bude mluvit v listopadu na benefici v Pardubicích. Ta se smála a říkala, že když vylezla ze všech těch různých meditačních kurzů, tak zjistila, že už to dělat nechce a je to zbytečné. Psal mně i pán, že zjistil u nějakého takového človíčka, že ty meditace jsou vlastně pro srandu králíkům, že člověk nemůže dosáhnout božství tímto způsobem, ale musí tím projít. Ono je to dobře, že tím projdete. Najednou zjistíte, že už to dělat nechcete. Ona napsala, že se odhlásila z kurzu za nějaké veliké peníze a najednou přišel útok paní, která vedla kurz a byla vždycky hodná a hezká a chtěla dělat meditace, tak začala vyhrožovat, jak to, že nechce přijít na kurz, že nebude moct pomáhat. Do prdele, já přece pomáhám světu jenom tím, že mu neublížuji, že se na něj nezlobím, že ho nebudu nenávidět, že si o někom nemyslím, že je špatný. Tady potřebujete konat jako buňka, jako jedinec to, že budete respektovat božské tělo, to znamená ten prostor, ve kterém žijete, nebudete ho odmítat. To je Kristus, to je ta pokora. A tohle je láska o které mluvil Ježíš.

Mnozí lidé i bílí mágové, když se neděje podle jejich vůle, tak vás považují za špatné, když se nechcete přidat k jejich aktivitám. Jenže oni neví, jaké je vědomí Boha. Jestliže já chci dnes vůlí člověka něco zlepšit, já tu samou věc ve vědomí Boha považuji za špatnou. Pozor, oni si budou myslet, že já tu válku schvaluji. To není pravda, v životě bych s nikým neválčila. Ale jsou tu na světě, na této planetě oblasti, kde jsou obrovské egoismy, to znamená veliké množství lidských těl, které jsou ještě hodně závislá na egoismu. Válka tam je proto, že planeta se teď očišťuje od těchto věcí. To tu nemůže být, jsme v jiném vibračním pásmu. Já vám vysvětluji pouze mechanismus přechodu. Takže to není moje vůle, já to nechci, já to jenom respektuji. A když tam budu střílet mojí vůlí, byť zdánlivě láskyplnou, tak to odmítám, to je zamaskované. Já vám přináším

v tuhle chvíli informace, abyste se vyhnuli egoismům, o kterých vlastně nevíte, že jsou egoismy.

Ted' jsme vstoupili do 5D hmotou, dochází k likvidaci egoismu, války a tak dál. Máme ducha, duši a tělo. A některé duše nejsou v úrovni, aby na 5D planetě mohly zůstat?

Je to většina. Jen zhruba jedna sedmina lidí, která se prožije, zůstane na planetě. Takže je vidět, že bude něco velmi dramatického. Nebojte se toho, protože vy jste tu od toho, když už respektujete tyto věci, bude to velmi obtížné, ale už kdybyste se báli, tak se odkláníte jiným směrem.

Pokud vám někdo říká, že je zaručeně v té jedné sedmině a já mám špatné vlastnosti, a já jsem s nimi ve spojení a oni říkají – ty ještě musíš tohle a tohle, jinak se tam nedostaneš..., a straší mě.

To je egoismus jako prase, takové to vyhrožování. A nenechte se vystrašit, vy jste, jaký jste. A záleží to na vaší DNA. Už když se nebudete bát toho vyhrožování... Podívejte se, jenom moje nadjá ví, jaká skutečně jsem. Člověk, který říká - ty tam patříš a ty tam nepatříš, to už je egoismus, pýcha - já to vím, já vím víc, než vy...

A když někdo říká, že to ví, protože je na někoho nahoře napojený?

Pozor, andělské sféry obsahují i Satana, i on je archanděl. Takže on možná nerozezná ten hlas. Ted' může mít nos nahoru, on neví. Ti lidé jsou lapeni svou vibrační vrstvou, a tohle je uloženo v DNA. Ale zase, pro vás je ten člověk dobrý, protože já tyhle hovadiny dělat nebudu, já stojím nohama a svojí hmotou na zemi, to znamená - jsem, jaký jsem. A když přijmete i svoje nedostatky, tak můžete být v 5D. Oni nám i říkali: „Budete se divit, kdo se tam všechno dostane...“ Takže se počítá s nějakými drobnostmi. Ale hlavně, jste tu proto, aby jste byli prozkoušeni až bude hodně velké drama. A to už dnes tady je. Je to všude, je to v politice, v ekonomice. Ten ekonomický systém se totálně zborťí, protože je to svět 3D egoismu, kdy se uplácí a dějí se tam nepravosti, všechno se děje na direkt peněz, vlastnění té hmoty, a ti lidé jsou prozkoušeni. Musíte vědět sami velmi dobře, jak jste byli přes peníze a přes majetky a přes vlastnění jiných lidských těl prozkoušeni. Tím musí projít každý, aby to uměl přijmout takové, jaké to je. A jenom tím tělem konat věci na obnovu situace, ve které se nacházíte. Ale bez lítosti, bez fňukání, bez zášti, že on mi něco vzal, nebo on něco dostal a já ne. Většinou to je i v rodinách, týká se to třeba dědictví. Je to různé, krásně nastavené lidské příběhy, které se tady odehrávají. Stačí, když se k tomu postavíte čestně a rovně a třeba se i něčeho vzdáte. Pak zjistíte, že jste přišli jenom o starosti a o utrpení. Výborně. Tam je zkrátka nutné se zbavit závislosti na hmotě, která vám diriguje.

Stav 5D je, když jste zvítězili nad svojí hmotou. A hmota je celé planety. A tehdy si to uvědomujete, to znamená, že vládnete hmotě. Tehdy nic nepotřebujete, ztratíte vůli člověka a máte všechno. Třeba i pomoc souseda, který vám přijde stěhovat skříně... Ano, tam máte úplně všechno. A vždy je to přes pokoru. To jsou takové věci, že nestačíte lapat po dechu, co se děje.

Včera jsem vyprávěla příběh s mojí maminkou. Ona si zlomila páteř, je také hmota a lidské tělo. Téměř čtyři měsíce měla jenom ležet, potom na chvíli mohla chodit. Ze začátku jsem jí nosila i WC mísu, pomalu se to odbourávalo, jak se to měnilo. Maminka byla vždycky velmi pracovitá, a přišly někdy i hodně těžké chvíle, kdy křičela a chtěla umřít. Já bojovala jenom proti egu v tom smyslu, že jsem potřebovala vydloubnout z pod toho ega její božství. Takže když se otáčela a teď jí to nešlo: „Já bych chtěla chcípnout...“, tak já jsem vystartovala na to ego a říkám jí: „Hele kontroluj se, na takové hry nejsem zvědavá, koukej vstávat.“ A ona je obrovský bojovník, takže vstala a za deset minut mi říká: „Promiň, to jsem nechtěla.“ Uvědomila si to. Řekla jsem jí: „Nemusíš se mi omlouvat, já vím, že to byl odpor, který jsi chtěla vytvořit, já se na tebe vůbec nezlobím. Já jsem ti jenom chtěla pomoci.“ „Já vím.“ Tam to nadjá cítí.

Teď jsme tím prošly a zkrátka některé věci už nesmí dělat, třeba mýt okna. Maminka říkala: „Ale já chci! Já dolní tabulky zvládnou a ty je umyješ nahoře.“ Odpověděla jsem: „Tak dobře.“ Večer přijely děti z Mnichova ze statku a Paolo potřeboval štípačky na nehty. Měla je maminka u sebe v bytě, už spala, tak jsem tam nechtěla chodit, půjdu tam zítra ráno. To bylo připravené... Ráno Paolo říká: „Mami, prosím ty štípačky!“ Já vyběhla po schodech nahoru, otevřu byt, běžím k šuplíku. Otočím hlavu a moje maminka stojí v ložnici na židli a myje okna. Já se přiznám, tělo udělalo takové to: „Co tam děláš?“ To byla taková rychlost, že to tělo zareagovalo rychleji, než jsem ho mohla stáhnout. Ještě si židli dala nejdebilněji jak mohla, opěradlem od zdi, tak ještě mohla snadno spadnout. Navíc jeden jediný obratel měla zlomený na pět kusů. On zbělel, obrovsky ztvrdnutý, ale tím pádem byl křehký a snadno se mohl zlomit znovu. Takže při slézání ze židle by to mohlo znovu prasknout. A najednou přišlo takové to poznání: „Mami, víš co, je ti osmdesát a jsi dost stará na to, abys věděla, co máš dělat. Už jsem ti řekla hodně věcí, abys je nedělala, ale od této chvíle já to respektuji. Dělej si, co chceš.“ Vzala jsem štípačky, šla po schodech a bylo tam čisto.

Vždyť jestliže druhý člověk to má v osudu a v tom životě to má prožít, tak tam je, že spadne a zůstane na vozíčku, já bych zasahovala. A možná právě z důvodu, že bych pak nechtěla ten vozík tlačit. Dobře, já jsem jí to řekla, je to na mamince, co ještě udělá a co neudělá, já se do toho nesmím montovat. Jenže tam u mě ještě bylo takové to – co tam děláš? Takže přijedu v jednu hodinu autem s otisky, tak koukám, visí zase v obýváku... Ale to už jsem přehlížela, já jsem zajela do garáže, zavřela jsem garáž, pak jsme spolu večer mluvily, vůbec nic se nedělo, ale zase to egoušek zkoušel...

V neděli odpoledne jsem odjížděla do Mnichova za dětmi a jely jsme společně na dva dny do Prahy. A chtěla jsem maminku pozvat v neděli na oběd, protože pak dva dny nebudu doma. A ona odpověděla: „Proč bys mě měla zvat na oběd?“ Takové to – nepotřebuji žádné milosti, když si odjíždíš na dva dny. Já říkám: „Hele, podívej se, jestli nechceš se mnou obědovat, tak to řekni. Já jsem si myslela, že si uděláme hezký oběd, odpoledne budeme spolu, jsi moje maminka a mám tě ráda, a já potom přijedu až v úterý.“ Mlčela, a tam pak ještě bylo takové to našnupnutí a říká mi: „A proč vůbec chceš jít pozítří se mnou na kontrolu?“ Říkám: „Podívej, zase si řekni, já to budu respektovat.“ Nakonec byla ráda, protože nás navíc poslali na rentgen a už byla unavená, v nemocnici jsme strávily asi tři hodiny. Říkala: „Ale já pojedou trolejbusem.“

A ty mi ještě vyzvedneš léky v lékárně.“ Dobře, tak já jsem běžela pěšky, ale těsně před tím, než jsme se rozešly, tak se najednou zastavila, vzala mě za rameno a říká: „Počkej, já ti slibuji, že už nikdy na ta okna nepolezu,“ protože jsem to přijala, i možnost, že já to neovlivním a že spadne. To je pokora. Pokora, respekt k osudu, který už je napsaný i u druhého člověka. Bez výčitek, bez lítostí, bez zášti, že to dělal sobě i mně. Vy smíte poradit, ale on se musí vyvíjet sám a získávat si svoje vlastní zkušenosti. To je respekt a absolutní svoboda vůči sobě i druhým. A tehdy se to smí změnit, vy to máte ve svých rukách.

To samé proběhlo s vlasy mojí Lucinky. Tehdy jsem jí řekla: „Když chceš být plešatá, tak se ostříhej.“ Lucinka: „Ty mě sereš, kdybys mě to zakázala, tak já bych to dokázala. Já jsem jsem u toho holiče byla, ale nedokázala jsem to říct, mně chyběl ten protitlak.“

To, co jsme pochopili, co jsi nám řekla - takže odpuštění by vlastně nemělo být, přijmeme všechno...

Pozor, vy jste si naplánovala celý život i s konáním všech lidí, není co odpouštět. Vy si jenom vytváříte novou karmu. Ano, jestliže vy mně něco uděláte, tak jste vybili moji minulostní karmu, třeba i jiného člověka anebo svoji, kterou jste mi zase udělali. Vy jste mně pomohli. Člověk, který vás přijde nakopat do prdele vám pomůže, protože jste něco podobného někde v minulosti odmítli emocionálně, buď ve zlosti nebo v lítosti, nebo v kritice, že druhý je špatný, že to udělal. Ne, jestliže vy mi to uděláte, já to vím, já mám jenom soucit s vámi, protože vím, že jste nakopali sami sebe. Ano, já totiž jsem stejný Bůh jako vy. To znamená, že jste to udělali stejné bytosti a vy to nevíte. Jenom ta schránka je jiná a ona se pak změní při tom návratu. Takže jestliže mně někdo ublíží, vybil mi karmu. A teď je na mě, jestli dokážu znova to nezapsat. V okamžiku, kdy mě to ještě vadí, jsem to znova zapsala a znova mi to musí někdo přijít udělat. Vy to máte ve svých rukách, nikdo jiný vás nemůže ovládat.

I nemoc máme přijmout?

Ano, protože když už pochopíte, přijdou poslední platby. Ty jsou jediné tehdy, kdy je přijmete - tak jo, tak mě něco bolí...

Než jsem přijela sem, tak jsem tři neděle sundávala strop, sádrovala, brousila a napadala mně omítka do očí. Ve čtvrtek v noci jsem se v půl čtvrté vzbudila s obrovskou bolestí levého oka - do prdele, já tam budu vypadat jako Quasimodo. A teď pozor, pokora je, že jsem si řekla - no jo, tak nebudou koukat na Adamcovou, oni stejně přišli poslouchat. Tak uvidí, jak vypadá Quasimodo.“ Usnula jsem, ale oko strašně bolelo, asi zánět spojivek. Najednou mě tělo vzbudilo, jak vstalo a šlo do kuchyně, kde mám krabici s léky. Nemám skoro žádné tabletky, asi před dvěma lety jsem vyhodila všechno, co bylo prošlé, co tam nechaly děti a vnoučata, když se něco řešilo, nějaký průjem, žaludeční nevolnosti nebo kašel. Říkala jsem si - co tady dělám, když tam nic není? Ale byl tam Ophthalmo-septonex, sice prošlý z roku 2011, tak jsem si nakapala do oka, vše se dělo automaticky, já jsem nevěděla, že to tam je, šla jsem si lehnout. Ráno jsem se vzbudila, oko bylo v pořádku. Tím přijetím, že tam budu jako Quasimodo, že

stejně je důležité, co tam budu lidem povídat a já tam budu ráda, došlo k tomu, že tělo se zvedlo, dostalo pomoc a vše se uklidnilo.

Ano, všechno si zasloužíte. Vás totiž bolí to, že jste někde v minulosti odmítli respektovat svůj osud.

Tak ať se vám daří.